

A prostitúció és a szexuális kizsákmányolás céljából folytatott emberkereskedelem elleni fellépés jogi és intézményi feltételei

– hazai és nemzetközi tapasztalatok –

A Magyarországi Női Alapítvány (MONA)

“Szakmaközi együttműködés kiépítése Magyarországon az emberkereskedelem és a prostitúció elleni küzdelem érdekében” című projektjének zárókonferenciája

SAJTÓANYAG

A magyar és nemzetközi közéletben egyaránt vita folyik arról, hogy vajon a prostitúcióban élők mennyiben kényszer és mennyiben szabad döntésük eredményeképp folytatják ezt a tevékenységet. Mi, akik ezen a projekten dolgozunk azon az állásponton vagyunk, hogy a prostitúció nem fér össze az ember méltóságával*, s hogy a prostituáltak, sztriptíz-táncosok, öltáncosok, gogo-görlök és pornófilm-szereplők döntő többségükben súlyos, bűncselekményekkel tarkított kényszerek, megtévesztés, csalás, illetve reménytelen élethelyzetük hatására kezdtek a prostitúcióba, s onnan saját erejükből alig van esélyük tartósan kilábalni.

Vannak sokan azonban, akik szerint a tényleg létező kényszerek, zsarolás és más bűncselekmények (egyebek között az emberkereskedelem) léte, mégoly nagy gyakorisága sem ok arra, hogy mindenkit áldozatnak tekintsünk, aki prostituáltként (vagy öltáncosként, pornófilm-szereplőként stb.) él, és megtagadjuk tőlük egyrészt a

* Az emberkereskedés és mások prostitúciója kihasználásának elnyomása tárgyában, New Yorkban, 1950. évi március hó 21. napján kelt nemzetközi egyezmény, Preambulum.

A projekt az EGT/Norvég Finanszírozási Mechanizmus Civil Támogatási Alapjának, valamint az Ökotárs Alapítvány, az Autonómia Alapítvány, a Demokratikus Jogok Fejlesztéséért Alapítvány és a Kárpátok Alapítvány – a magyarországi lebonyolító alapítványok – támogatásával valósul meg, együttműködésben a NANE Egyesület, PATENT Egyesület és az Utcai Szociális Segítők Egyesülete (USZSE) hazai szervezetekkel.

megélhetés ezen módját, másrészt a saját döntésnek és önálló életvitelnek kijáró tiszteletet.

Abban ugyanakkor minden vitatkozó fél megegyezik, hogy a prostitúcióból kilépést, rehabilitációt, integrációt, illetve reintegrációt, jogvédelmet biztosító szolgáltatásokat kellene nyújtani a prostitúcióval és az emberkereskedelemmel összefüggő bűncselekmények áldozatainak (gyermekprostituáltak, emberkereskedelem áldozatai), és mindazoknak, akik erre igényt tartanak, akár önkéntesnek, akár kényszer áldozatának tekintik magukat.

Magyarország, mint oly sok kevésbé vagy közepesen fejlett ország, a prostitúció és emberkereskedelem forrás-, tranzit- és célországa egyszerre. Azok a társadalmi jelenségek, amelyek a prostitúció kínálati, keresleti oldalát meghatározzák, egyben jelentős, egyéb kellemetlen következményekkel is járó társadalmi problémák (szegénység, elmaradottság, nemi és etnikai egyenlőtlenség, nők elleni erőszak, gyermekek elleni erőszak, kizsákmányolás stb.).

Ezért a prostitúció elleni fellépés, a prostitúció és emberkereskedelem háttérében meghúzódó okok leküzdése, a hátrányos következmények visszaszorítása akkor is közös társadalmi érdek, ha magát a prostitúciót nem mindenki ítéli meg egyféleképpen.

A probléma közpolitikai szintjén mi – a jelen projekt keretében együttműködő szervezetek és szakemberek – a svéd modellel értünk egyet: annak a nemek egyenlőségén alapuló elvi megközelítésével, s azzal a gyakorlati érvelésével is, hogy a kínálatot a kereslet gerjeszti és tartja fenn, változást tehát csak a vásárló megfélekezése hozhat.

Ugyanakkor reálisak is vagyunk: nem elvi diadalt akarunk aratni, hanem gyakorlati eredményt akarunk elérni. Ezért, mivel ezt a mai Magyarországon nem látjuk reálisan megvalósíthatónak, most nem követeljük a kliens megbüntetését (csak 18 év alatti prostituált esetében, de ebben az esetben viszont hatékonyan). Célunk, hogy mihamarabb olyan törvény álljon rendelkezésre, amelynek nyomán kevésbé lesz érdemes és veszélytelen prostituáltat futtatni, bordélyt tartani, keríteni, nőket és gyerekeket adni-venni, olyan törvény, amely gondoskodik az áldozatok tiszteletéről, megsegítéséről és segítők védelméről is. Olyan jogi-intézményi háttér kialakítását tartanánk szükségesnek, amely védi a nők prostitúciótól szabad élethez fűződő jogát, és nem keveri össze a nők testi önrendelkezésének a szabadságát a női testtel való rendelkezés szabadságával.

Budapest, 2010. március 9.

mona.alapitvany@gmail.com

+36-20-2-194619

+36-70-42-77-597

+36-70-42-77-599